

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
Į S T A T Y M A S
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ
ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO**

1994 m. gruodžio 21 d. Nr. I-724
Vilnius

Pakeisti ir papildyti Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymą (Žin., 1994, Nr. [59-1153](#)):

1. 18 straipsnio pirmąją dalį išdėstyti taip:

„Senatvės pensijos amžius nuo 2009 metų sausio 1 dienos nustatomas 60 metų moterims, 62 metai ir 6 mėnesiai vyrams.“

2. 23 straipsnio antrąją dalį išdėstyti taip:

„Jaunesniems kaip 65 metų pensininkams, kurie turi būtinąjį valstybinio socialinio pensijų draudimo stažą ir kurių draudžiamosios pajamos neviršija 1,5 minimalios mėnesinės algos, mokama visa valstybinė socialinio draudimo senatvės pensija. Jeigu jų draudžiamosios pajamos didesnės kaip 1,5 minimalios mėnesinės algos, mokama pagrindinė senatvės pensijos dalis.“

3. 32 straipsnio antrąją dalį išdėstyti taip:

„Invalidams, turintiems draudžiamųjų pajamų ir nesukakusiems šio įstatymo nustatyto senatvės pensijos amžiaus, invalidumo pensija mokama tik tuo atveju, kai jie turi būtinąjį stažą invalidumo pensijai. Ši pensija mokama:

1) I grupės invalidams – visa paskirta invalidumo pensija (be priedo slaugai), nepaisant draudžiamųjų pajamų;

2) II ir III grupių invalidams – paskirtos invalidumo pensijos visa pagrindinė dalis ir 50 procentų papildomos dalies, o turintiems draudžiamųjų pajamų, neviršijančių 1,5 minimalios mėnesinės algos, – visa paskirta valstybinė socialinio draudimo invalidumo pensija.“

4. 41 straipsnio pirmosios dalies antroje pastraipoje vietoj žodžių „ne mažiau kaip 15 metų valstybinio socialinio pensijų draudimo stažo“ įrašyti žodžius „ne mažesnę kaip minimalų valstybinio socialinio pensijų draudimo stažą atitinkamos rūšies pensijai gauti“.

5. 44 straipsnį papildyti antrąja ir trečiąja dalimis:

„Iki bus priimtas ir įsigalios privalomojo valstybinio draudimo nuo nelaimingų atsitikimų darbe įstatymas, pensijų skyrimą ir mokėjimą invalidumo dėl sužalojimo darbe ar profesinės ligos atveju (31 straipsnis) reguliuoja Valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatai.

Šio įstatymo 41 straipsnio pirmosios dalies antroji pastraipa įsigalioja nuo 1998 metų sausio 1 dienos.“

6. 45 straipsnio:

1) pirmosios dalies antrajame sakinyje išbraukti žodžius „iki šio įstatymo įsigaliojimo“, o paskutinįjį sakinį išdėstyti taip: „Duomenys apie uždarbį, esantys byloje, gali būti papildyti iki šio įstatymo nustatytos pensijų perskaičiavimo pabaigos Valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatuose nustatyta tvarka.“;

2) trečiojoje dalyje vietoj žodžių „anksčiau galiojusia tvarka“ įrašyti žodžius „anksčiau galiojusia Valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatuose nustatyta tvarka“;

3) ketvirtąją dalį papildyti sakiniu: „Vidaus reikalų, krašto apsaugos, valstybės saugumo ir prokuratūros sistemų pareigūnų ir karių pensijų perskaičiavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos vidaus reikalų, valstybės saugumo, krašto apsaugos ir prokuratūros pareigūnų ir karių valstybinių pensijų įstatymas.“

7. 46 straipsnio antrąją dalį išdėstyti taip:

„Jei asmeniui buvo paskirta dalinė pensija, tai pagrindine perskaičiuotos pensijos dalimi laikoma bazinės pensijos dalis, kuri gaunama dauginant valstybinės socialinio draudimo bazinės pensijos dydį iš pensijos byloje fiksuoto įrodyto stažo ir dalijant iš pensijos skyrimo metu reikalauto stažo viso dydžio pensijai skirti.“

8. 49 straipsnį papildyti trečiąja ir ketvirtąja dalimis:

„Jei nustatoma sunkesnio invalidumo grupė asmeniui, kuriam buvo mokama neperskaičiuota invalidumo pensija pagal lengvesnio invalidumo grupę, šio asmens pageidavimu:

1) skiriama invalidumo pensija pagal naują grupę ir naujus stažo bei draudžiamųjų pajamų duomenis, o 27 straipsnio pirmosios dalies 2 punkto reikalavimai netaikomi;

2) skiriama invalidumo pensija pagal naują grupę ir pagal šio įstatymo įsigaliojimo metu pensijos byloje buvusius stažo ir uždarbio duomenis;

3) toliau mokama neperskaičiuota invalidumo pensija pagal anksčiau turėtą grupę, indeksuojant ją 50 straipsnyje nustatyta tvarka.

Jei nustatoma lengvesnio invalidumo grupė asmeniui, kuriam buvo mokama neperskaičiuota invalidumo pensija pagal sunkesnio invalidumo grupę, šio asmens pageidavimu:

1) skiriama invalidumo pensija pagal naują grupę ir naujus stažo bei draudžiamųjų pajamų duomenis, o 27 straipsnio pirmosios dalies 2 punkto reikalavimai netaikomi;

2) šio įstatymo 40 straipsnio antroje dalyje nustatyta tvarka skiriama invalidumo pensija pagal naują grupę ir pagal šio įstatymo įsigaliojimo metu pensijos byloje buvusius stažo ir uždarbio duomenis;

3) II grupės invalidui toliau mokama neperskaičiuota invalidumo pensija pagal anksčiau turėtą grupę, o III grupės invalidui toliau mokama pusė neperskaičiuotos invalidumo pensijos pagal anksčiau turėtą grupę, indeksuojant ją 50 straipsnio nustatyta tvarka.“

9. Iš 50 straipsnio išbraukti trečiąją dalį, o ketvirtąją ir penktąją dalis laikyti trečiąja ir ketvirtąja dalimis.

10. 51 straipsnyje vietoj žodžio „trejiems“ įrašyti žodį „penkeriems“.

11. 52 straipsnio trečiąją dalį papildyti 4 punktu:

„4) visų tradicinių Lietuvoje bažnyčių ir religinių organizacijų dvasininkų tarnybos laikas.“

12. 55 straipsnio antrosios dalies paskutinįjį sakinį išdėstyti taip: „Nuo 2009 metų sausio 1 dienos senatvės pensijos amžius moterims – 60 metų, vyrams – 62 metai ir 6 mėnesiai.“

13. 56 straipsnyje:

1) pirmąją dalį išdėstyti taip:

„Asmenims, kuriems iki šio įstatymo įsigaliojimo nebuvo paskirta valstybinė socialinio draudimo senatvės pensija ir kurie dirbo šiame straipsnyje nustatytą laiką šiame straipsnyje nustatytais ypatingomis sąlygomis, suteikiama teisė gauti kas mėnesį mokamas kompensacijas. Teisė gauti valstybinę socialinio draudimo pensiją tokiems asmenims suteikiama bendra šio įstatymo nustatyta tvarka.“;

2) penktąją dalį išdėstyti taip:

„Asmenims, išdirbusiems ne mažiau kaip pusę šio straipsnio antroje – ketvirtojoje dalyse nustatyto laiko kompensacijai už ypatingas darbo sąlygas gauti, išmokama kompensacijos dalis, proporcinga išdirbtam laikui. Jei kompensacijai gauti reikia išdirbti šiame straipsnyje nurodytomis sąlygomis ne mažiau kaip 10 metų, kompensacijos daliai gauti turi būti dirbta ne mažiau pusės šio laiko 1988–1994 metais; jei reikia išdirbti ne daugiau kaip 15 metų, ne mažiau pusės šio laiko turi būti dirbta 1986–1994 metais; jei reikia išdirbti 20 metų, ne mažiau pusės šio laiko turi būti dirbta 1983–1994 metais; jei reikia išdirbti 25 metus, ne mažiau pusės šio laiko turi būti dirbta 1980–1994 metais; jei reikia išdirbti 30 metų, ne mažiau pusės šio laiko turi būti dirbta 1978–1994 metais.“;

3) septintąją ir aštuntąją dalis išdėstyti taip:

„Mėnesio kompensacijos dydis sudaro 150 procentų valstybinės socialinio draudimo bazinės pensijos.“

Asmenims, turintiems teisę gauti visą kompensaciją arba jos dalį, kompensacija pradedama mokėti likus tiek mėnesių iki jiems sukaks šio įstatymo nustatytas senatvės pensijos amžius, už kiek mėnesių kompensaciją išmokėti priklauso.“

4) įrašyti devintąją ir dešimtąją dalis:

„Asmenys, turintys teisę gauti kompensaciją, privalo per dvejus metus nuo šio įstatymo įsigaliojimo kreiptis dėl jos į Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos teritorinius skyrius.

Kompensacijų apskaičiavimo bei išmokėjimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS
